

Ahmet Güneştekin Venedik'e damga vurdu

6 Mayıs öğleden sonra...
Kosarak, Venedik'teki
Marriott Otel'in
kapısından giriyorum. Aslında
oldukça kalabalık bir gazeteci
topluluğuyla geldik bu Venedik
lagünüdeki küçük adaya. San
Marco Meydanı'nın bulunduğu
büyük adanın karşısında küçük
bir adada tek başına bu otel.
İçinde kendi kilisesi bile var.
Hemen hazırlanıp çıkmak
zorundayım çünkü deniz
motoruyla San Marco
Meydanı'yla Giardini arasında
bulunan La Pietà da **Ahmet
Güneştekin**'in sergi açılışına
davetliyim. "Hosgeldiimi!" diye
dostane ve sıcak bir sesleniş
duyuyorum arkamdan. Sanki
kırk yıllık dostmuşçasına selâm
eden bu adam karşısında nasıl
davranacağımı bilemiyorum
önce. Yanımdaki arkadaşım,
ülkemizin en önemli iletişim
firmalarından Effect'in başkanı
Gonca Karakaş, dönüp
sanılıyor sanatçıya.
Monaco'daki sergiden sonra
Venedik'teki büyük buluşmayı
da birlikte organize etmişler.
Yurt dışında başarı
kazanmanın verdiği özgüven
ile birlikte tatlı bir heyecan
okunuyor yüzlerinde. Beş
dakika içinde ben de giriyorum
bu samimi havaya ve o andan
itibaren hayranlıkla uzaktan
takip ettiğim bir sanatçının
arkadaşı oluvermenin keyfini
çıkıyorum. Birlikte
geçirdiğimiz iki
gün boyunca
akıldaki
soruları soruyor,
kavramsal
temalı modern
sanat eserlerini
sanatçısıyla
gezmenin keyfini
ve eserlerde
anlatılmak
isteneni
yaratıcısından

Ahmet Güneştekin "Milyon Taşı" dünyanın ortası olarak işaretlenmiş

Anadolu binbir çiçekli
kültür bahçesi benim için.
Ben hep Anadolu,
Mezopotamya ve Yunan
kültürlerinden beslendim. Bu
sefer İstanbul'u ve 'kadın'
merkeze koymak istedim.
Milyon Taşı'nın eril
duruşuna bir karşılık
olarak Adem'in ilk eşi
Lilith'i yerleştirdim.
(Milyon Taşı, Doğa Roma
döneminden tahmini
4'üncü yüzyıldan kalma
bir anıt. Ayasofya'nın
karşısında Yerebatan
Sarnıcı'nın girişinde
bulunuyor) Milyon
Taşı. Dünya'nın
ortası olarak
işaretlenmiş bir
anıt. Elbette, erkek
egemenliği temsil
ediyor. Ben açıkçası bundan
çok rahatsızım. Erillik ve
erkek egemen anlayışa karşı
bir duruş olarak yaptım
heykeli. Ben toplumun
cinsiyetine göre ayrılmasına
karşısım. Eserimde de
dikilitaşı
cinsiyetsizleştirme
çalıştım. Dikilitaşı bir beden
gibi düşündüm. Güneş, baş,
ayak koydum ondan kollar.

ayaklar çıkardım. Ama
cinsiyet bölümünde bir
boşluk bıraktım. Ne şanslıyım
ki bugün yıllardır hayalini
kürdüğüm bu mekân,
hayran olduğum ve çok
etkilendiğim Vivaldi'nin
evinin bahçesine Lilith'e
attettiğim, eril olmanın
kurtardığım ve kadına
siddete karşı olarak
yaptığım milyon taşımı
yerleştirdim.
Konstantiniyye'de
ise İstanbul'un farklı
katmanlarına dikkat
çekmek istedim. Şehrin
kültürel belleğinde
biriken eski
isimlerini bir
araya getirdim.
Bir tek "İstanbul"
ismini kullanmadım.
Çünkü o değişmedi, hala
yürürükte. Anadolu'da pek
çok yer defalarca isim
değiştirmiş ne yazık ki. İsim
değiştirmek kendinden
önceki kültürü yok saymak
bir bakıma. Buna dikkat
çekmek istedim.
Ben Yaşar Kemâl'den çok
etkilendim. Anadolu ve
mitleri benim eserlerimin
temelini oluşturur.

AKIL ÇELEN

dinlemenin lüksünü yaşıyorum.
Batman'ın Garzan işçi
kampında doğmuş Ahmet
Güneştekin. Küçük yaşlarda
başlamış resim yapmaya ve
uluslararası alanda başarılı
olana kadar pek çok sergi
açmış. Açıkçası benim
dikkatimi 10 yıl önce TRT için
yaptığı sanat temalı
belgeselleriyle çekmişti.
Nerdeyse kaçırmadan
izlediğim, "Haberci"
belgeselinin de uzun bir süre
sanat yönetmenliğini yapmış
olduğunu ise yeni öğrendim.
Aslında 2003 yılında açtığı
"Karanlıktan Sonraki Renkler"
sergisinden beri
ressam olarak
adını duymaya
başladım ama asıl
olarak son
yıllardaki
uluslararası
alandaki büyük
çıkışından sonra
benim için yeni
işleri merakla
beklenen bir
sanatçıya
dönüştü.